RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 61.724/3
van 12 juli 2017

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport ‘houdende de wijziging aan het basisbouwprogramma voor kunstgrasvelden in het kader van een inhaalbeweging in sportinfrastructuur via alternatieve financiering’

‡LW-BCHRMECFH-GBHCEXV‡

Op 20 juni 2017 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport verzocht binnen een termijn van dertig dagen, van rechtswege verlengd tot 4 augustus 2017,(*) een advies te verstrekken over een ontwerp van ministerieel besluit 'houdende de wijziging aan het basisbouwprogramma voor kunstgrasvelden in het kader van een inhaalbeweging in sportinfrastructuur via alternatieve financiering'.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 4 juli 2017. De kamer was samengesteld uit Jan SMETS, staatsraad, voorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE en Koen MUYLLE, staatsraden, Jan VELAERS en Bruno PEETERS, assessoren, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Rein THIELEMANS, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 12 juli 2017.

*

(*) Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, *in fine*, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat deze termijn van rechtswege wordt verlengd met vijftien dagen wanneer hij begint te lopen tussen 15 juli en 31 juli of wanneer hij verstrijkt tussen 15 juli en 15 augustus.

‡LW-BCHRMECFH-GBHCEXV‡

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

1. Luidens artikel 19, eerste lid, 1°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 juli 2008 ‘ter uitvoering van het decreet van 23 mei 2008 betreffende een inhaalbeweging in sportinfrastructuur via alternatieve financiering’, behoort het kunstgrasveld tot de types van sportinfrastructuur die, op grond van het decreet van 23 mei 2008 ‘betreffende een inhaalbeweging in sportinfrastructuur via alternatieve financiering’, voor subsidiëring in aanmerking komen. Bij artikel 19, tweede lid, van dat besluit wordt de Vlaamse minister bevoegd voor de lichamelijke opvoeding, de sport en het openluchtleven (hierna: de minister) belast met de nadere bepaling van de specificaties van de types van sportinfrastructuur.

Luidens artikel 21, § 1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 juli 2008 stelt de minister voor elk type van sportinfrastructuur het basisbouwprogramma vast. Dat programma bevat de essentiële bestanddelen om sportinfrastructuur te realiseren die kan worden gebruikt door meerdere sportclubs, scholen, organisaties of individuele sportbeoefenaars en niet exclusief wordt aangewend voor topsport, en die voor iedereen goed toegankelijk is. Voor de types van sportinfrastructuur, vermeld in artikel 19 van het genoemde besluit, moet onder het subsidiabele gedeelte van de beschikbaarheidsvergoeding[1] worden verstaan “de werken en diensten die verricht zijn door de projectvennootschap ter uitvoering van de DBFM(O)-overeenkomst, en die rechtstreeks verband houden met het basisbouwprogramma van het type van sportinfrastructuur in kwestie”[2]. De toename in de beschikbaarheidsvergoeding ingevolge toevoegingen of wijzigingen aan het basisbouwprogramma komt niet in aanmerking voor subsidiëring.

Het basisbouwprogramma voor het type sportinfrastructuur “kunstgrasvelden” is vastgesteld in het ministerieel besluit van 12 november 2009 ‘houdende de vaststelling van het basisbouwprogramma voor kunstgrasvelden in het kader van een inhaalbeweging in sportinfrastructuur via alternatieve financiering’.

Het om advies voorgelegde ontwerpbesluit van de Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport strekt tot wijziging van het laatstgenoemde besluit teneinde te bepalen dat het kunstgrastapijt kan bestaan uit rubbergranulaten of uit kurk en dat de toename in de beschikbaarheidsvergoeding ingevolge het gebruik van kurk niet in aanmerking komt voor subsidiëring.

Het te nemen besluit treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad.

[1] Het is die vergoeding die het voorwerp uitmaakt van de subsidiëring.

[2] Artikel 2, 9°, van het decreet van 23 mei 2008 bevat de volgende definitie van het begrip “DBFM(O)-overeenkomst”: “de overeenkomst, gesloten tussen de subsidietrekker en een projectvennootschap die het ontwerp (design), de bouw (build), de financiering (finance) en het onderhoud (maintain) en in voorkomend geval de uitbating (operate) van sportinfrastructuur als voorwerp heeft”.

‡LW-BCHRMECFH-GBHCEXV‡

2. Het ontworpen besluit vindt rechtsgrond in de artikelen 19, tweede lid,[3] en 21, § 1, eerste lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 juli 2008.[4] Die bepalingen vinden op hun beurt rechtsgrond in de artikelen 7, § 2, en 14 van het decreet van 23 mei 2008.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

3. In het eerste lid van de aanhef dient gewag te worden gemaakt van de artikelen 7, § 2, en 14 van het decreet van 23 mei 2008.

4. In het tweede lid van de aanhef dient te worden verwezen naar artikel 19, *eerste lid,* 1°, en tweede lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 juli 2008 en kan nog meer specifiek worden verwezen naar artikel 21, § 1, *eerste lid,* van dat besluit.[5]

5. De in de aanhef opgenomen consideransen zijn niet noodzakelijk en zelfs niet nuttig voor een goed begrip van het ontworpen besluit en worden derhalve beter weggelaten.

Artikel 1

6. Het zou eenvoudiger en duidelijker zijn om in punt 5 van de bijlage bij het te wijzigen ministerieel besluit de woorden “of de kurk” toe te voegen na de woorden “de rubbergranulaten” in plaats van aan die bijlage het ontworpen tweede lid toe te voegen.

7. Luidens het ontworpen derde lid van de genoemde bijlage wordt met toepassing van artikel 21, § 1,[6] van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 juli 2008 de toename in de beschikbaarheidsvergoeding ingevolge het gebruik van kurk niet voor subsidiëring in aanmerking genomen. Die regel vloeit evenwel geheel voort uit de bepaling waaraan wordt gerefereerd.

[3] Er kan, zoals in de aanhef van het ontworpen besluit, ook gewag worden gemaakt van artikel 19, eerste lid, 1°, van dat besluit nu het ontworpen besluit enkel betrekking heeft op de in die bepaling genoemde kunstgrasvelden.

[4] Hoewel artikel 1 van het ontworpen besluit enkel strekt tot wijziging van het basisbouwprogramma voor kunstgrasvelden, zijn de rechtsgronden vervat in de artikelen 19, tweede lid, en 21, § 1, eerste lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 juli 2008 dermate met elkaar verweven dat ook melding kan worden gemaakt van de eerstgenoemde bepaling.

[5] *In fine* schrijve men overigens “de artikelen 19, eerste lid, 1°, en tweede lid, en 21, § 1, eerste lid;”.

[6] Meer bepaald het tweede lid ervan.

‡LW-BCHRMECFH-GBHCEXV‡

Het overnemen van een hogere rechtsnorm in een regeling van lagere rang kan enkel worden gebillijkt wanneer dit noodzakelijk is voor of minstens bijdraagt tot een goed begrip van de ontworpen regeling, wat hier niet het geval is. Het ontworpen derde lid van de genoemde bijlage dient derhalve te worden weggelaten.

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS Jan SMETS

‡LW-BCHRMECFH-GBHCEXV‡